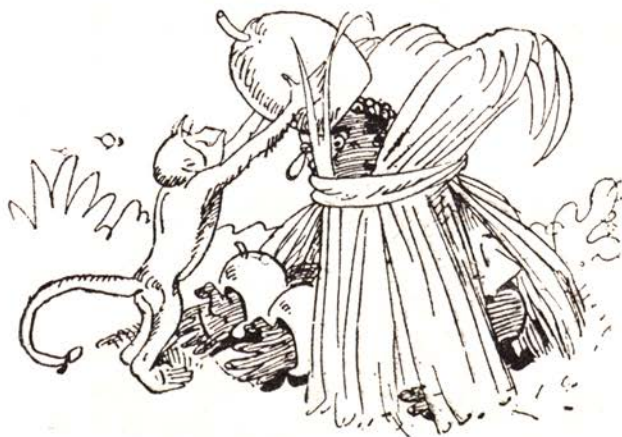

Замина нашата майmunка
Въ тръстѣта съгледа тя кратунка.
— Навѣрно плодове това сж тамъ,
Я чакай, да се понаямъ!

Тозъ плодъ, що пожела го отъ сърдце,
Посѣгна да откъсне тя съ ржцѣ,
Ловецу лапитѣ отдолѣ готови —
Той за краката я улови.